

Terk Depresyonundaki Acının Ontik Kaynağı: Var Olma Deneyiminin İlişkisel Kesintisi

Davut Ceylan

Özet

Bu çalışma, James F. Masterson'ın terk depresyonu kavramında tanımladığı ağır ruhsal acının ontik yapısını incelemekte ve insanın nesneyle neden yaşamsal bir ilişki kurduğunu var olma itkisi üzerinden açıklamaktadır. Model, psişenin temel hareketinin yalnızca haz elde etmek ya da nesne aramak değil, canlılığını sürdürmek, kendisini gerçek ve canlı olarak deneyimlemek ve varlık alanını genişletmek olduğunu savunmaktadır. Nesne ilişkisi, bu itkinin var olma deneyimine dönüştüğü gelişimsel zemin olarak ele alınmaktadır. Bakımveren desteğinin kaybı veya kaybedilme tehdidi, var olma deneyimini kesintiye uğratarak boşluk, çaresizlik, panik ve yok olma duygularıyla belirginleşen hiçlik deneyimine yol açabilmektedir. Spinoza'nın conatus kavramı, Heidegger'in dünyada-varlık anlayışı, Sartre'in hiçlik çözümlemesi ile Klein, Fairbairn, Winnicott ve Masterson'ın görüşlerinden hareketle terk depresyonu, var olma deneyiminin ilişkisel kesintisi olarak yorumlanmaktadır.